

XEROPHYTA

Contactblad van de afdeling Wageningen e.o.
(opgericht 1 mei 1955)

Jaargang 26 no.4
September 2022

**Afdeling 'Wageningen en omgeving' van Succulenta,
Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers van cactussen en
andere vetplanten**

Reisje Succulenta Wageningen 11 mei 2022

Het jaarlijkse schoolreisje van Succulenta afd. Wageningen ging dit jaar naar twee hobbykwekers, één in het Westland en één in het groene hart.

We hadden 12 deelnemers waaronder 4 leden die het reisje nog nooit hadden meegemaakt. Drie leden die graag ook meegegaan waren moesten helaas verstek laten gaan, Stephen kon op zijn werk echt niet gemist worden, voorzitter Peter was druk met zijn reis naar Zuid-Afrika en Evert had het net als drie jaar geleden veel te druk, iets met struiken en geld tellen. Organisator Ben Tänzer had Lo en zoon Tom meegenomen zodat we ons heilige twaalftal bereikten.

‘s Morgens arriveerden de Wageningers een kwartier voor de afgesproken tijd in Honselersdijk, Ben had waarschijnlijk de geluidsbarrière doorbroken, waarvan Lisa, de chauffeur van de tweede auto, later die middag de wrange vruchten zou plukken. De rechtstreeks van huis vertrokken Aad was keurig op tijd en Coert en Kathelijne weer wat aan de late kant, terwijl Paul pas echt serieus te laat kwam. De kas van Aad Vijverberg zag er weer prachtig uit, niet alleen de grote verkoopvoorraad van zelf uit zaad opgekweekte cactussen en andere succulenten, maar ook de eigen verzameling stond er weer bij om door een ringetje te halen. Vooral de grote uitgeplante zuilen en struikgrote bolcactussen zie je bijna nergens zo. Jammer dat Aad de grotere zuilen boven de drie meter moet afzagen omdat ze anders door het dak van de kas groeien, dat zou nog spectaculairder zijn. Doordat Ben erg vroeg was, was Aad, die eerst nog zijn dagelijkse rondjes gezwommen had, wat aan de late kant met de koffie en dat kwam de later gearriveerden goed uit.

Terwijl Lisa, John en Nico, later aangevuld met Paul de prachtigste planten uitzochten, zij waanden zich in een snoepwinkel, zaten Chris en de Tänzertjes en de van Dijkjes gezellig aan de koffie. Chris had zich voorgenomen niets te kopen hetgeen uiteindelijk resulteerde in een enkele wat duurdere plant en Johan, net hersteld van een liesoperatie, betreurde het dat hij helaas de grotere jongens moest laten staan i.v.m. tilproblemen. Kortom iedereen amuseerde zich prima.

Daarna gingen we naar “Bij5” in Naaldwijk om de lunch te gebruiken. Dat er nieuw bloed in de afdeling zit bleek ook uit het grotere aantal lunches met bundelzwammen en zwaardere biertjes die geconsumeerd werden, terwijl Johan het oudergewoonte op Spaanse wijn hield. Johan deelde aan de deelnemers nog wat zelf gewonnen zaden uit van de *Trachycarpus fortunei*, een Chinese palmboom die in Europa als enige tegen ons klimaat bestand is, dat wordt voor de meesten uitbreiden van de collectie dus. Na een geslaagde lunch waarbij zelfs het afrekenen deze keer goed verliep gingen we de

middagspits in om naar kwekerij Lakerveld in Lexmond te gaan, waar Hans Biesheuvel de scepter zwaait. Daar vonden we een combinatie van opgekochte verzamelingen, eigen vermeerdering en ingekochte planten. De sfeer is rommeliger en de conditie van de planten wisselend, maar Biesheuvel heeft ook meer bijzondere en zeldzame planten, dat is trouwens in de prijs terug te vinden ook. In Nederland zijn kwekerij Lakerveld en Aad Vijverberg de laatste overgebleven echte liefhebberskwekers die nog een breed assortiment bieden, een bezoek blijft dus altijd weer de moeite waard.

Toen we diverse planten rijker ons huiswaarts wilden begeven bleek dat de bolide van Lisa problemen had gekregen. Van hulp wilde ze niets weten, dus of ze ooit in Wageningen veilig teruggekomen is blijft een spannende zaak.

Coert van Dijk

Omdenken of: Hoe houd ik warmte vast?

Degenen met een kas herkennen dit: het jaarlijkse feest van het isoleren. Iets waar vensterbank kwekers en naarzolderverhuizers gelukkig géén nachtmerries over hoeven te krijgen. Bij mij is dat anders. Jaarlijkse traumaverwerking. Want hoe ging (je leest het goed: 'ging') dit? Met noppensfolie aan de binnenkant.

Balancerend als een balletdanser met één voet op een Ikea trapje, andere been naar achteren voor de balans. Voet in stekels. Hangend over het tablet met prikkers die -hoe kan dat nou?- weer hoger zijn dan het jaar ervoor.

Afbrekende clipjes die niet door de noppensfolie heen willen, super handig toch, die clipjes. Duckttape wat je niet aangedrukt krijgt terwijl de Cylindropuntia's, geholpen door hun fantastische haakdoorns, over je schouderbladen heen kruipen... Zijn die haakdoorns er eindelijk gedurende de winter uitgegroeid begint het omgekeerde ritueel in het voorjaar. Gelukkig heeft het grootste deel van de tape al uit zichzelf losgelaten zodat de energiebesparing van deze operatie ook al dubieus genoemd kan worden. Maar ja, men doet wat met kan tegen de global warming, toch?

Nu wil het geval dat ik een halve eeuw geleden niet alleen tegen de cactushobby aangelopen ben maar óók nog tegen een geweldige vrouw met veel goede praktische ideeën. Voor alleenstaande cactusfanaten: er is dus altijd reden tot hoop.

"Ben, waarom isoleer je de boel dan niet aan de buitenkant?" Eerst dacht ik dat dit idee voortkwam uit het ontwijken van haar tweemaal jaarlijkse hulpdag tape scheuren en aangeven maar hoe langer ik erover nadacht en Lo zich ook al op de uitwerking stortte hoe enthousiaster ik werd.

Aangezien de noppenfolie aan de binnenkant altijd al na twee seizoenen door UV of weet ik al niet meer spontaan herfstverschijnselen begon te vertonen en in snippers tussen de cactussen zorgde voor nóg meer verwijderplezier leek mij noppenfolie aan de buitenkant vragen om moeilijkheden. Niet iedere buur is zo ruimdenkend dat-ie houdt van weggewaaid stukjes plastic in z'n tuin. De keuze is gevallen op kanaalplaat. Twee parallelle vlakken polycarbonaat met in de lengte schotten ertussen; wordt ook wel wafelplaat of tunnelplaat genoemd. Bestaat in diverse dikten en je kunt het op lengtes tot 5 meter bestellen bij verschillende leveranciers. Panelen kun je in de lengte aan elkaar lijmen met Acrifix 192 waar je ook plexiglas mee lijmt. Omdat ik de verticale delen van de kas al heb geïsoleerd met noppenfolie wat kan blijven zitten gaat het alleen om de dakvlakken, de delen met het meeste warmteverlies. De platen heb ik aan de kopse einden afgesloten en verstevigd met aluminium hoekprofiel, vastgelijmd met plexiglas bonder, nadat ik eerst rvs boutjes aan het hoekprofiel heb bevestigd, bedoeld voor de verbindingen tussen de twee dakvlakken.

De twee dakvlakken zijn verbonden met drie strippen aluminium. Twee lange om de hoek van de dakvlakken te volgen en te fixeren en een korte bovenin de punt. De twee lange kan ik in het voorjaar los schroeven. De korte verbinding

bovenin de punt blijft zitten als ik het geheel er in het voorjaar afhaal.

Ik vouw dan de vlakken tegen elkaar en zet het geheel achter de kas uit het zicht; ik vouw de twee vlakken dus samen.

De openingen tussen de kas en de isolatie heb ik opgevuld met buisisolatie, die grijze worsten waar je je CV-pijpen mee kunt isoleren.

Kanaalplaat wordt geleverd met beschermfolie. Transparant aan de ene kant, blauw aan de andere. Dat is de kant die boven moet, er zit bescherming op tegen UV. Die folie mag je er natuurlijk afhalen :) De charmante jongeman in beeld, ook cactusliefhebber, probeer ik al jaren lid te maken van Succulenta; zonder succes.... Al net zo'n gek als z'n vader.

Oja, enne, mocht je automatische raamopeners hebben die op warmte uitzetten, haal die er eerst even uit. Zo lullig als die de hele afdekking moeten optillen....

Helaas hebben we geen heel strenge winter. Dit jaar. Zul je zien. Heb je het nodig komt het niet. Toch blijft het bij min 6 fijn plus drie zonder verwarming. Bevalt tot op heden dus aardig goed!

Kom gerust bij me langs als je nieuwsgierig bent of voor inspiratie!

Ben Tänzer

Bijeenkomst 9 juni 2022

Er zijn deze avond 13 leden aanwezig. We gaan het hebben over zaaien en bekijken door leden meegebrachte planten.

Mededelingen:

-van het clichéfonds hebben we zaden gekregen, iedereen kan een zakje meenemen met daarin zaden van 10 verschillende geslachten, het is geen wedstrijd.

-in september gaan we een keuring houden van opgemaakte schalen, de enige eis is dat er 3 succulente planten in zitten, verder mag iedereen zijn fantasie de vrije loop laten.

-Peter is 3 weken naar Namibië geweest en zal daar in februari een lezing over geven.

-Johan heeft vorige maand zaad uitgedeeld van de palm *Trachycarpus fortunei*. Hij heeft nu een pot met zaailingen meegenomen. De zaden zijn opgekomen na 8 weken bij kamertemperatuur. De eerste jaren moeten de plantjes in de kas overwinteren, later zijn ze winterhard tot -17gr in de volle grond. Ze kunnen ook in potten gekweekt worden.

Peter heeft een bak met allerlei soorten zaailingen meegenomen. Zijn ervaring is dat na het ontkiemen de zaailingen vaak stoppen met groeien en Ad heeft 's winters veel verlies van zaailingen in de kas.

Advies: water geven is belangrijk maar ook bijtijds luchten. Het verlies in de winter kan te maken hebben met te veel vocht, dus ook hier luchten eventueel in combinatie met een ventilator.

Eric vertelt hoe hij in zijn kwekerij zaait: vanaf maart (afhankelijk van de soort) bij een kastemperatuur van 16-17 gr. C, onder een plastic tunnel zonder bodemwarmte. Na het ontkiemen is water geven belangrijk maar ook het

luchten: overdag gaan de zijkanten van de tunnel een stukje omhoog zodat er frisse lucht bijkomt maar de warmte ook nog in de tunnel blijft hangen en 's avonds gaat alles weer dicht.

Nog wat tips:

-snelle groeiers niet samen zaaien met trage groeiers.

Peter heeft als voorbeeld een Euphorbia antso zaailing meegenomen die al bijna 20 cm is en een bakje met Ariocarpussen die nog nauwelijks te zien zijn.

-bij heel vroeg in het jaar zaaien is bodemwarmte nodig, 28-30 gr C is daarbij een goede temperatuur, eventueel in combinatie met lampen.

-bolgewassen maken eerst een bolletje onder de grond, daarna komen pas de blaadjes.

Na de pauze en de verloting komen de meegebrachte planten aan de beurt.

-Evert overwintert zijn Agaves onder het tablet, veel planten hadden dit voorjaar verdord blad. Waarschijnlijk hebben ze te nat en te donker gestaan, het advies is eerder naar binnen en luchten zodat ze opdrogen, ook een laag potscherven of kleikorrels kunnen helpen bij de afwatering.

-Stephen heeft een grote Mammillaria elongata meegenomen en wil advies over het verpotten. Advies: niet in een hangpot maar een grotere schaal, eventueel een aantal stammetjes weghalen.

-John heeft een verwaarloosde Cereus peruvianus monstruosus meegenomen waarvan een aantal groeipunten ingedroogd is. Door een goede verzorging hoopt hij de plant er weer beter uit te laten zien.

Chris Geris

Wie is Wie?

Enige tijd geleden kreeg ik van Chris de volgende vraag; “Zoals je weet hebben we in de Xerophyta een rubriek “Wie is Wie”. In het komende nummer schrijft Zou jij het daarna willen doen voor het septembernummer?” Ja, ja, en dan weigeren, nee, ... dat wil ik niet.

Mijn naam is Stephen Bolier, geboren in Scherpenisse, gelegen op het voormalige eiland Tholen in de provincie Zeeland. Getrouwd met Pleunie, samen hebben we 4 dochters, 3 zonen en 11 kleinkinderen. Na 13 jaren Noordoostpolder, wonen wij sinds 1993 in Barneveld.

Zelf kom ik uit een gezin met vader, moeder, één zus en drie broers. De “groene vingers” heb ik van mijn moeders kant. Opa was hovenier bij Copijn, de beroemde boomkwekers- en tuinarchitectenfamilie uit Groenekan. Ik kan me goed herinneren dat opa met een blij gezicht mij de knopjes aan de lidcactussen toonde; “jochie, deze plant moeten we niet omdraaien, anders vallen de knopjes eraf”.

Mijn moeder was ook geïnteresseerd in planten en kon genieten van nieuwe loten en bloemen aan de planten. Moeder had wel wat met cactussen. In de latere jaren heeft ze ook van iemand een zgn. rattestaart gekregen. Blijkt dus een *Aporocactus flagelliformis* te zijn. Wat een bloemenpracht was dat in de woonkamer.

Sinds mijn 17^e jaar heb ik een kantoorbaan. Na 5 jaar productieplanner bij Kunsttharsfabriek Synthese in Bergen op Zoom werk ik sinds 1981 bij Rijkswaterstaat. Daar heb ik diverse functies gehad in de bedrijfsvoering. Sinds 2008 ben ik projectmanager bij de afdeling Vastgoed.

Taken binnen de afdeling zijn divers: Beheer en Onderhoud RWS-gebouwen, asbestsaneringen, conserveren van vuurtorens, sloop- en nieuwbouwprojecten. Mooie en leerzame jaren en projecten. Een van mijn eerste afdelingshoofden bij RWS zei tegen mij: “kansen zien, is kansen grijpen”. Er zijn voldoende kansen bij Rijkswaterstaat, maar je moet er wel wat voor doen.

Vanaf mijn jeugd heb ik al in de tuin gewerkt. Het begon bij opa in de tuin, daarna bessen plukken, bij een kweker/ hovenier werken, grasmaaien, schoffelen, heg knippen, snoeiwerk en spitten in de Zeeuwse klei. Vanaf mijn middelbareschooltijd tot op heden heb ik een groentetuin onderhouden. Echt een geweldig mooie bezigheid. Een goede ontspanning na een dag intensief kantoorwerk, goed en gezond om in de buitenlucht lichamelijk bezig zijn. Het is ook dankbaar werk. De tuin bemesten, vlak omspitten, zaaien in het voorjaar, schoffelen en vervolgens oogsten van diverse soorten groenten en zacht fruit.

Het tuinwerk heb ik wat moeten inkrimpen als gevolg van zenuwpijn in de voeten en onderbenen. Wat nu te doen? Het begon toch weer te prikkelen. Eerder had ik wel eens wat cactussen gehad maar dat is “verwaarloosd” door andere drukke bezigheden.

Samen met Pleunie heb ik het idee opgepakt om weer wat te gaan doen met cactussen. Na wat zoekwerk op internet kwam ik terecht bij de cactusvereniging Succulenta, afdeling ‘Wageningen en omgeving’, Ik heb toen Cor Visser gebeld en van hem kreeg ik enkele planten en ook stekken van de *Aporocactus flagelliformis*. In 2019 ben ik lid geworden van de afdeling en tot op heden ben ik dat nog steeds met veel plezier. Ook van andere leden van de vereniging heb ik diverse cactussen gekregen en zodoende breidt de verzameling flink uit. Eerst begonnen met een bescheiden muurkasje en nu een leuke kas in de tuin.

De ervaring leert dat er binnen onze afdeling een grote mate van bereidwilligheid tot hulp, advies en kennisoverdracht is. Het zgn.

“wedijveren” (In Barneveld noemen we dat haantjesgedrag) is naar mijn mening absoluut niet aan de orde.

Helaas de juiste en volledige namen van cactussen blijft voor mij iedere keer weer een vraagteken. Geweldig dat mensen al die verschillende geslachten, namen, vindplaatsen en verzorgingstips op kunnen lepelen.

Cactussen oppotten, de planten in de hand nemen, kijken naar de groeiwijze, het wortelgestel, de zetting, de vorm en de kleur van de doorns. Wat is dit toch allemaal mooi en wonderlijk geschapen in de natuur.

Geen water geven van september tot maart, geeft toch wel een bepaalde spanning (gaan ze echt niet dood van de droogte). Maar.... na de eerste beneveling en watergift dan keer op keer vol belangstelling kijken wat er gebeurt. Ja! de planten komen tot “leven”. Je ziet dat ze zwellen en dan...de eerste knopjes komen tevoorschijn. Prachtig de bloei van de cactussen. Wat een verscheidenheid aan knoppen wat een mooie kleurschakeringen.

Ook met het vermeerderen van cactussen, zaaien en stekken heb ik afgelopen tijd mijn eerste ervaringen opgedaan. Moed houden en nog een keer proberen, heb ik vroeger al geleerd.

Ik hoop nog vele jaren met plezier de cactussen te verzorgen en te genieten van deze prikkelende hobby.

Stephen Bolier

Vraag en aanbod

Aangeboden door Coert van Dijk: bims, 10 liter voor € 3,20.

Mee te nemen naar de vergadering of af te halen in Overberg. Graag van tevoren een mail of telefoontje.

Activiteitenkalender

Vetgedrukte tekst heeft betrekking op activiteiten van onze eigen afdeling. Meer informatie over landelijke activiteiten is te vinden in het verenigingsnieuws van Succulenta.

8 september: doe- en praatavond. We houden een keuring van door leden opgemaakte schalen met daarin 3 succulente planten en we besteden aandacht aan het isoleren en winterklaar maken van de kas.

9, 10 en 11 september: ELK in Blankenberge

13 oktober: grote najaarsverloting

10 november: bijdragen van Dirk-Jan van Workum en Lisa van Malssen

8 december: quiz-avond o.l.v. Ben Tänzer

Kopij gevraagd: kopij voor het decembernummer van Xerophyta graag uiterlijk 30 november inleveren.

Contact

Chris Geris, tel: 0318-417319, email: chrisgeris@planet.nl

Lidmaatschap

Contributie afd. Wageningen e.o.: € 25, gezinsleden € 12,50 en jeugdleden € 10 per jaar.

Contributie overmaken op rekeningnummer NL42 INGB 0007 4090 94 ten name van: Succulenta afd. Wageningen e.o.

Vergaderlocatie

Zaal van de speeltuinvereniging "Tuindorp"
Floralaan 20/B te Wageningen. Tel.: 0317-411601

Omslagfoto: Lithops sp.